

Prolog

Rosie

NEŽ ZAČNEME, nejspíš bych vám měla něco vysvětlit. Jak dopadne můj příběh? Nebude mít šťastný konec. Prostě nebude. Nejde to. Bez ohledu na to, jak vysoký, hezký, bohatý nebo okouzlující může být můj princ na bílém koni.

A můj princ na bílém koni je tohle všechno. Je tohle všechno a ještě mnohem víc.

Jediný problém je v tom, že nebyl opravdu můj. Byl mé sestry. A je tu jedna věc, kterou byste měli vědět, než mě odsoudíte.

To já ho viděla první. To já jsem po něm jako první zatoužila. To já se do něj jako první *zamilovala*.

Na ničem z toho najednou nezáleželo, když Dean „Ruckus“ Cole líbal moji sestru přímo před mýma očima v den, kdy se jí Vicious vloupal do skříňky ve škole.

V takových chvílích nikdy nevíte, jestli je to začátek, nebo konec. Běh života se zastaví a vy se musíte zabývat realitou. Realita je na houby. Věřte mi, vím z vlastní zkušenosti, jak těžký dokáže být život.

Život totiž není fěr.

Táta mi to jasně vysvětlil, když jsem oslavila šestnáctiny a chtěla jsem začít randit. Jeho odpověď byla jednoznačná. „Dobrý bože, ani náhodou.“

„Proč ne?“ Otráveně jsem se na něj podívala. „Millie začala randit, když jí bylo šestnáct.“ Byla to pravda. Měla čtyřikrát rande se synem našeho pošťáka, Ericem, když jsme ještě bydleli ve Virginii. Táta si odfrkl a pohrozil mi ukazovákem. Jako že to byl hezký pokus.

„Ty ale nejsi tvoje sestra.“

„Co to má znamenat?“

„Moc dobře víš, co to znamená.“

„Ne, nevím.“ *Ale věděla jsem to.*

„Znamená to, že máš něco, co ona nemá. Není to fér, ale život není fér.“

To byl fakt, který jsem nemohla zpochybnit. Táta mi řekl, že jsem magnet na špatné kluky, ale to bylo jako pocukrovat kuličku ze špíny a rezavých hřebíků. Rozuměla jsem tomu, proč to udělal, vážně, zvláště proto, že jsem vždycky byla jeho malá princezna. Růžička. Světlo jeho života.

Byla jsem sexy. Nebylo to úmyslné. Čas od času to bylo dokonce víc ke škodě než k užitku. Měla jsem dlouhé řasy, husté vlasy barvy karamelu, dlouhé, hladké nohy a rty tak plné, až to vypadalo, že mi zabírají většinu obličeje. Všechno ostatní na mně bylo malé a perfektně tvarované – a jako třešnička na dortu nechyběl svůdný výraz Sirény, který jsem měla ve tváři bez ohledu na to, jak moc jsem se ho snažila zbavit.

Přitahovala jsem pozornost. Hodných kluků. Špatných kluků. Zatraceně, všech kluků.

Existuje spousta jiných kluků, snažila jsem se přesvědčit sebe samu, když se Dean a Emilia políbili a srdce se mi v hrudi scvrklo. Ale vždycky tu bude jen jedna Millie.